

امام خمینی(س)

و

نظام جمهوری اسلامی

تدوین: محمد وحید قل甫ی

۱۳۸۸

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

امام خمینی (س) و نظام جمهوری اسلامی

ندوین: محمد وحید قلفی

طرح و نظارت: معاونت پژوهشی موسسه تبلیغات اسلامی و نشر آثار امام خمینی (س)

ناشر: معاونت فرهنگی ستاد بزرگداشت حضرت امام خمینی (س)

و انتشارات تکا (توسعه کتاب ایران)

شمارگان: ۲۰۰۰ نسخه

چاپ: خرداد ۱۳۸۸

○ اهدایی

این اثر با حمایت وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی از محل اعتبارات ماده ۱۰۸ قانون برنامه چهارم توسعه بمناسبت بیستمین سالگرد ارتحال ملکوتی حضرت امام(ره) چاپ و منتشر شده است.

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
مقدمه	۱
درآمدی بر مفهوم جمهوری	۱
مفهوم جمهوری	۳
جمهوری در اندیشه سیاسی غرب	۵
جمهوری در اندیشه ایرانیان، چالش‌های تاریخی	۷
بیان‌های نظری حکومت اسلامی در اندیشه امام خمینی(س)	۱۳
امام خمینی(س) از حکومت اسلامی تا جمهوری اسلامی	۲۵
تمهیدات نظری قدرت سیاسی در برپایی جمهوری اسلامی	۳۹
نفي نظام سلطنت در اندیشه امام خمینی(س)	۴۵
بیان‌های نظری نفي سلطنه باطل (سلطنت)	۴۵
نفي سلطنت پهلوی در بیان امام	۵۰
قرائت امام خمینی(س) از اسلام مبنای برپایی جمهوری اسلامی	۵۹

جمهوری اسلامی و انگاره‌های دولت پس از انقلاب	۶۳
جمهوری اسلامی نه یک کلمه کم نه یک کلمه زیاد	۷۵
اصول و آرمان‌های جمهوری اسلامی در اندیشه امام خمینی(س)	۸۵
ماهیت جمهوری اسلامی	۸۷
جمهوری اسلامی و حق حاکمیت مردم	۹۲
جمهوری اسلامی، آزادی مبتنی بر دین	۹۵
جمهوری اسلامی، نظام سیاسی حاکم بر قلب‌ها	۱۰۲
جمهوری اسلامی، حکومت مبتنی بر قانون	۱۰۴
جمهوری اسلامی، حکومت مبتنی بر عدالت و رفاه آحاد مردم	۱۰۵
جمهوری اسلامی، حکومت انسان‌های صالح و شایسته	۱۰۹
جمهوری اسلامی، حکومت مبتنی بر وحدت دولت و ملت	۱۱۳
ولایت فقیه، نگاهبان اصول و آرمان‌های جمهوری اسلامی	۱۲۱

مقدمه

پیروزی زودهنگام انقلاب اسلامی علیرغم همه پیش‌بینی‌ها در سال ۱۳۵۷ ه. ش باعث گردید تمامی بحران‌های اجتماعی و سیاسی که می‌بایست در فرایند یک جنبش بلندمدت انقلابی حل و فصل گردد با پیروزی زودهنگام به پس از انقلاب انتقال یابد. یکی از مهمترین چالش‌ها که زودتر از همه رخ نمایاند منازعات پنهان و آشکار نیروهای اجتماعی و سیاسی در خصوص نظام سیاسی برآمده از انقلاب و انگاره‌های متفاوت پیرامون آن بود. جمهوری اسلامی به عنوان نظام نوینیاد که در تاریخ سیاسی شیعه و ایران بدیلی نداشت توسط امام خمینی و روحانیون سیاسی و نوگرای قادر رهبری انقلاب به مثاله جایگزینی مطلوب در نفی نظام سلطنتی در ایران به کار گرفته شد. از سوی دیگر شناخت نظام جمهوری و سیر تکوین آن در غرب در نزد متفکران نوگرای ایرانی چالش‌هایی را در خصوص محتواهای اجتماعی و سیاسی این نظام و همسازی آن با اسلام پدید آورد این چالش نخست

ب □ امام خمینی(س) و نظام جمهوری اسلامی

در میان نوآندیشان و سنتگرایان پدیدار گشت و هر دو حداقل در آغاز انقلاب در عدم سازگاری نظام جمهوری و اسلام توافق داشتند، لیکن امام خمینی با پردازشی دقیق و نوگرایانه نسبت به مفهوم جمهوری اسلامی موضعی تردیدناپذیر - نه یک کلمه کم نه یک کلمه زیاد - گرفت و در برابر انگاره‌هایی که مستلزم نفی هر یک از اجزاء نظام جدید بود شدیداً ایستادگی نمود.

نظام جمهوری اسلامی در ایران توانست مفهوم و چهارچوب حقوقی‌ای را برقرار کند که مجموعه اندیشه‌ها و آرمانهای نیروهای انقلابی را در خویش جای دهد. به واقع جمهوری اسلامی توانست نظامی برگرفته از متون دینی، آرمانهای سیاسی، تجربه‌های جهانی مبارزان مسلمان و یک دوره طولانی مبارزه سیاسی و آرمانهای شکست‌خورده مشروطیت در ایران را در قالبی نوین تحقق بخشد. قانون اساسی نیز که توسط نیروهای انقلابی تهیه شده بود؛ نظریه «ولایت فقیه» را که قبل از توانست آیت‌الله العظمی امام خمینی در نجف تبیین و به عنوان یک دکترین سیاسی مطرح شده بود در چهارچوب نظام نوینیاد جمهوری اسلامی با کارکردهای گسترده سیاسی به صورت اصل قانونی در خود جای داد و به جمهوری اسلامی روح و جان تازه‌ای دمید و اساس جدیدی را در نظام حکومتی ایران و حوزه‌های علمیه شیعی برقرار ساخت که در نوع خود در تاریخ ایران بی‌نظیر بوده است.

نظام جمهوری اسلامی در ایران رویکرده‌ی مدرن در مفهوم دولت و حکومت در اندیشه سیاسی شیعی محسوب می‌شود. این رویکرد نه تنها در حوزه اندیشه سیاسی شیعی بدیع است بلکه به معنای گسترده در نظام

مقدمه □ ج

سیاسی و حکومتی ایرانیان و ادبیات عامیانه نیز در فرایند انقلاب اسلامی به صورت بدیعی نمودار گشت در حالی که هم فرهنگ سیاسی شیعی و هم فرهنگ سیاسی ایرانی نقی کننده جمهوری به معنای دقیق کلمه و کاربرد آن در فرهنگ سیاسی جهان بود. حل این تناقض تاریخی توسط امام خمینی و زمینه‌های اجتماعی و سیاسی و پیامدها و الزامات آن یکی از کلیدهای درک حوادث ایران پس از انقلاب است. به واقع سیر تکوینی اندیشه جمهوریخواهی در ایران و روند شکل‌گیری جمهوری اسلامی بر اساس تجارب جهانی بویژه جهان اسلام در ارتباط با پذیرش نظام جمهوری در ایران بر مبنای آرمان سیاسی شیعی و همچنین متفکران و نظریه‌پردازان اسلامی و ایرانی در فرایند شکل‌گیری جمهوری اسلامی از مسائل مهمی است که بدون پرداختن به آن چهارچوب نظری نظام جمهوری اسلامی در اندیشه امام خمینی و مبارزان انقلابی قابل درک نخواهد بود.

از سوی دیگر شناخت نظام جمهوری و سیر تکوین دولت مدرن در غرب و شناخت این ویژگی‌ها در نزد اندیشه‌گران ایران و در نهایت چالش در خصوص محتوای اجتماعی و سیاسی این نظام و انگاره‌های نیروی اجتماعی انقلابی از مفهوم نظام جمهوری و رویارویی‌های این انگاره‌ها حائز نکات در خور توجهی است. در واقع یکی از مهمترین رویکردهای سیاسی امام در فرایند انقلاب نقی نظام سلطنت به عنوان نظامی نامناسب با اندیشه شیعی و پذیرش نظام جمهوری به عنوان تنها شکل کامل نظام آرمانی سیاسی اسلام شیعی باید محسوب گردد. که اندیشه دولت شیعی را در خود جای داده است.

د) امام خمینی(س) و نظام جمهوری اسلامی

هدف اصلی این پژوهش بازشناسی جمهوری اسلامی قرائت‌های مختلف از آن و بررسی تطبیقی آن با اندیشه‌های سیاسی امام خمینی می‌باشد. همچنین پژوهش چند هدف مشخص را پیگیری می‌کند. چگونگی شکل‌گیری نظام جمهوری اسلامی در ایران، جایگاه نیروهای اجتماعی و دینی در توجیه و تفسیر حکومتی مبتنی بر دین و شریعت در ایران و نگرشها و دیدگاههای مختلف پیرامون نظام جمهوری اسلامی و ابعاد مختلف آن، بررسی حاضر تأکید محوری را بر مباحث نظری اندیشه جمهوری اسلامی در نزد امام خمینی مرکز نموده تا ضمن نقد و بررسی اندیشه‌های رویارو با امام خمینی، قرائت‌های مختلف از این مفهوم را در یک دوره زمانی - دو دهه - را نیز بازنمایاند.

سؤال اصلی، بررسی مبانی نظری و کوشش‌های عملی امام خمینی در جهت استقرار جمهوری اسلامی و نقی بدلیل‌های آن و چگونگی حمایت‌ها و تبیین‌ها از منظر دینی در رویارویی با اندیشه‌های مخالف و معارض جمهوری اسلامی است و نیز:

- چگونگی ایجاد اولین نظام جمهوری در سطح ملی ایران و حل تعارضات تاریخی میان جمهوری و آرمانهای مذهبی بویژه شیعه؟
- چگونگی رویارویی امام خمینی با قرائت‌های مختلف از جمهوری اسلامی؟

پژوهش بر این باور است که امام خمینی با رویکردی توگرایانه و دیندارانه و مردمگرایانه نظام جمهوری اسلامی را تنها گزینه فعلیت بخششده استقرار حکومت دینی کارآمد و مطلوب در دوره معاصر یافت که متناسب با تلقی ایشان از اندیشه دینی و عنصر زمان و مکان بود.